

Forrás

17. évf. 5. szám
2020. május 10.

a b i a i e g y h á z k ö z s é g h í r l e v e l e

Úton

Néhány napja a Kossuth rádió katolikus műsorát hallgattam hazafelé az autóban. A műsorban elhangzott egy Sík Sándor-vers, a Ketten a Mesterrel. Találkoztam már ezzel a verssel, viszont most végighallgatva, Sinkovits Imre gyönyörű hangján teljesen megrendített a vers szépsége (<https://www.youtube.com/watch?v=xH4wEuWnc94>). Ebben a versben a Mester (természetesen az Úr Jézus) úgy jelenik meg, mint egy vezető, aki kézen fog minket, előttünk jár, és vezet az életünk útján: amikor magány nyomaszt minket, átsegít a sivár időszyakon, ha elmélázunk, megfélekedzünk a feladatról, ő felráz minket, a viszontagságok idején erőt ad, a kísértéstől megóv, és egyre az üdvösség felé vezet. Ez a kép gyakran előkerül a keresztény irodalomban és a Szentírásban is. Az úton levőkkel együtt halad Isten. Ábrahám, amikor Úr városából elindult Isten szavára nagy hittel, bizalommal, akkor végig segítette őt az Atya, tanáccsal látta el, és átsegítette a bajokon. Nevezetes út még Jákob útja hazafelé, ahogy a sikeres, ravasz fiatalemberből az Istennel folytatott küzdelemben megtört, aláztos férfi lett, de aki így nyerte el az Izrael nevet. Ilyen út Mózesé és az Egyiptomból szabaduló zsidó népé, akiket megtartott a kivonulásban és a pusztai vándorlásban Isten óvó szeretete. A nép azt gondolta, magukra maradtak, éheztek, és kimerültek a vándorlásban, majd kiderült, velük van az Isten. Aztán az Újszövetségben az Emmauszba vezető út, ahol a csüggedt tanítványok szívébe lángot gyújt a Jézussal való találkozás, vagy éppen a híres damaszkuszi út, ahol a keresztényüldöző farizeusnak megjelenik az Úr, és Saulból Pál lett, a népek apostola. Közös ezekben az utakban, hogy a rajtuk haladó nincs magára hagyva. Akármilyen viszontagságos is

a pálya, amit be kell járni, van Valaki, aki megsegíti az úton lévőt, aki helyes irányba tereli, vagy inkább előtte haladva vezet az embert. Van úgy, hogy az úton elvesztjük az irányt, kapkodunk össze-vissza, és a kéznél lévő segítségéről, Jézus segítségül hívásáról megfeledkezünk, és inkább átadjuk magunkat az aggodalomnak.

Legénykoromban meghívott egy barátom a Börzsönyben szervezett erdei tábor akadályversenyére segítőnek. Levélben küldte el a tudnivalókat, köztük egy kézzel rajzolt térképet is, amelynek segítségével eltalálhatok az erdő mélyén lévő tisztáshoz, ahol a tábort felütötték. Délután indultam útnak, és már 6 is elmúlt, amikor a busz letett a falu határában. A térképet követve betértem az erdei ösvényre a második lehetőségnél, és haladtam előre, hisz tudtam, ezen az úton fogok találkozni a társaimmal. Már jócskán bent voltam az erdőben, amikor az a rossz érzésem támadt, hogy már a térkép szerint meg kellett volna találnom őket. Lehet, hogy rossz úton haladtam?

Visszafordultam, mert arra gondoltam, hogy újra elkezdem „a kályhától” a helyes út keresését. Nem vettem észre, hogy ezúttal egy többszörösen keresztveződő ösvényre tévedtem, és még jobban belevesztem az erdőbe. Közben már sötétedni kezdett, és én bízva a tájékozódó képességemben, ami igazából mindig is gyengeségem volt, megpróbáltam kitalálni az erdőből, de egyre csak beljebb kerültem. Lámpám nem volt, csak a hold és a csillagok fénye segített abban, hogy legalább ösvényen haladjak. Egy idő után be kellett látnom, a magam erejéből nem fogom megtalálni a tábort, sőt az erdőből vezető kiutat sem. Az Úr Jézus segítségét kértem, hogy hadd találjak ki legalább a rengetegből, mert beval-

lom, egyedül az erdőben nagyon gyámoltatlannak éreztem magam, majd elhatároztam, hogy még egyszer megpróbálom a kiutat a sokat próbált elágazásban. Ezúttal végre visszataláltam az erdő bejáratához. Nagy megkönnyebbüléssel az erdő szélén kerestem fekvőhelyet és lepihentem. Hajnalban újra elővettem a térképet, és láttam, hogy egy térképbe be nem rajzolt ösvényen tértem le, és a helyes út igazából a harmadik lehetőség volt, amelyen hamar meg is találtam a barátaimat.

Jézus azt mondja a mai evangéliumban, hogy „*ne nyugtalankodjék a szívetek*” és hogy „*én vagyok az út*”. Valóban Ő az Út, nemcsak

az én banális történetemben, hanem ez számtalan élethelyzetben bebizonyosodik. Sokszor azt gondoljuk, magunkra maradtunk, egyedül vagyunk, pedig ő ilyenkor is ott van velünk. Jó gondolatokat sugall, megvigasztal, néha a lelkiismeret háborgásával is üzen, kitart mellettünk, és tényleg kivezet bármilyen rengetegből. Annál is inkább, mert ő pontosan tudja, milyen úton lenni, hiszen az övé a legfontosabb út, a fájdalomak útja, a Via Dolorosa. Ő bejárta ezt helyettünk - előttünk, hogy nekünk már könnyebb pályánk legyen, az ő kezét fogva, belé kapaszkodva.

G. Á.

Sík Sándor: Ketten a Mesterrel

*Fehér fényben, fehér ruhában,
Egy férfi jár előttem egyre.
Vezet, vezet, kezem kezében,
Föl a magányos, nagy hegyekre.
Az emberarcok ködbe vesztek,
Ketten vagyunk a hegyeken.
Kézen fogva vezet a Mester,
S én követem.*

*Megláboltam a pusztaságot,
Homokviharos, sívó tengert.
Szürke porát szívemre szórta,
Szörnyű magánya majd hogy elnyelt.
De tikkadt lelkem felüldítve
A Mester arca járt velem.
Kezem meleg kezébe fogta,
S én követem.*

*Lehevertem illatos fűre
Óázisok mézes szelében,
Elálmodoztam rózsás felhőn,
Távol dalon, zsongó levélen.
De kezét homlokomra tette
S megnyitva álmodó szemem,
Előre mutatott a Mester,
S én követem.*

*Elértem a hegyek tövébe
S indultam fölfelé nyomában.
Dideregtem a szirti szélben,
A szikla megvérezte lábam.
Ha megálltam, szemembe nézett
És rám mosolygott csendesen.
S belém szállott a Mester lelke.
És követem.*

*Mikor az első csúcsra értem,
Verejtékes nap estelén,
Megkísértett a nagy Kísértő,
És egy világot tárt elém.
De a Mester szemembe nézett,
Szomorú szemmel, könnyesen,
S rajta kívül nem láttam semmit.
És követem.*

*Járok magányos hegytetőkön,
A magasságos szirthazában.
S egy férfi jár előttem egyre,
Fehér fényben, fehér ruhában.
Léptünk alatt meleg virágok
Serkednek a vad köveken.
Kézen fogva vezet a Mester,
S én követem.*

Persely

Kedves Testvérek! A vírus megfékezését célzó intézkedések a szentmiséken való jelenlétet nem teszik lehetővé, viszont a templomunknak és a plébániának így is vannak olyan költségei, amelyeket általában a vasárnapi perselypénzből szoktunk fedezni. Ilyenek a közüzemi számlák, járulékok, az alkalmazotti fizetések. A minap hallottam egy buzdítást, hogy az online miseközvetítés során egy arra a célra szolgáló üvegbe helyezzük el a vasárnapi szentmisére szánt adományainkat, gyűjtsük össze, és adjuk le a plébánián, hogy a katolikus közösségünk ne kerüljön nehéz

helyzetbe. Ezt a gyakorlatot átvehetnénk mi is! Másik lehetőség, hogy a plébánia számlaszámára utaljunk havonta annyi összeget, amennyit egy időszakban be szoktunk dobni a perselybe. Ezzel a megoldással sokat könnyítünk templomi közösségünk anyagi terhein. Emellett a Katolikus Karitásztámogatásból is kivehetjük a részünket, hogy a bajba jutottakat segítsük a járvány idején: <https://karitasz.hu/segitene/onlineadomany>.

Isten fizesse meg nagylelkűségüket!

A Biai Egyházközség Képviselő-testülete

Instant katekézis

A hit (lat. *fides*): általános értelemben az értelem készsége arra, hogy valakitől valamit a személy tekintélye miatt igaznak fogadjon el (igazmondás). Teológiai értelemben a kinyilatkoztatás tudatos elfogadása, isteni erény, mely által hiszünk Istenben és mindabban, amit nekünk mondott és kinyilatkoztatott, s amit az Egyház nekünk hinni előad, mert Isten maga az igazság. Az Ószövetség úgy jellem-

zi, mint Istentől függő életet, mint elkötelezettséget Isten előtt, aki a kinyilatkoztatásban irányt szab az egyén és a közösség életének, és engedelmisséget követel.

Az *Újszövetségben* Jézusnál a hit formailag az Istennel fönnálló kapcsolat teljessége. Belső van az elfogadás, az engedelmisség, a bizalom és a remény a mindennél nagyobb, segitő és szabadító Isten iránt.

Gondolatok az Eucharisztziáról

Semmiképpen nem tagadom, hogy a hit által összekapcsolódnak Krisztus misztikus Testével. Azonban Krisztusnak a kenyér és a bor alakjaiban valóságosan és ténylegesen jelen-

lévő Testének és Vérének élvezete által sokkal erősebben és mélyebben összekötődünk Vele, mint ahogy az a hit által történik.

Fischer János (+1535. 6. 22.)

Eucharisztikus csodák

2006. október 21-én, egy plébániai lelkipraktikum közben, áldoztatás előtt az egyik átváltott ostyából vörös folyadék buggyant ki. Alejo Zavala Castro a csoda valódiságának megvizsgálására egy teológia bizottságot hívott össze. 2009 októberében arra kérte fel Dr. Ricardo Castañón Gómezt, hogy egy tudósokból álló csoporttal végezzen további vizsgálatokat, amelyek igazolhatják az eset csodás voltát.

A vizsgálatok 2009 októberétől 2012 októberéig tartottak és a következő eredményt hozták:

Az elemzett vörös folyadék hemoglobint és emberi eredetű DNS-t tartalmazó vér. A két

kutatás során az igazságügyi orvostan kiváló szakértői különböző eljárásokat használva kizárták a külső beavatkozásra vonatkozó feltételezéseket.

A vér AB típusú, amint a lanciano szentostya és a Torinói lepel vérynymai is. A folyadék nagyítását és a rétegein való áthatolást lehetővé tevő mikroszkopikus elemzések kimutatták, hogy a vér külső rétege 2006 októbere óta megalvadott. A mélyebb, belső rétegekben 2010 februárjában friss vér jelenlétét mutatták ki. Az esetre nincs természetes magyarázat.

Karitás – felajánlás

Női kerékpár felajánlás érkezett. Ingyenesen átvethető a képen látható használt, jó állapotban lévő, jól működő bicikli. Érdeklődni a 06 20 572 0956 telefonszámon lehet.

NEK-információk

A Kongresszus célja:

1. Krisztus ünneplése az Oltáriszentségben.
2. Tanúságtétel a világ felé Isten végtelen szeretetéről, aki emberré lett, és köztünk maradt valóságosan az Élet Kenyerében.
3. Hitünk e szent titkának megismertetése és megszerettetése, az eucharisztikus élet előmozdítása a hívek körében, hogy élő Krisztus-kapcsolatban élve, hiteles, tanúságtevő keresztényként legyenek jelen a világban Isten dicsőségére és a lelkek üdvösségére.

Verskápolna 35.

Magányban

Nagyon egyedül vagyunk, magányban. Jézus is magára maradt a Getsemáni kertben, tanítványai magára hagyták a kereszten. Idén megemlékeztünk a Nagypéntekről, üres templomokban ünnepeltük a Feltámadást. Jézus a templomainkban is nagyon magányos lehetett. Egy ilyen magányban történő szenvedést örökített meg Arany János is, de a magányban felsejlett a jövő reménye is. Benne van az örök figyelmeztetés, hogy a magányban leginkább a kétség és a csüggedés hátráltat a biztató jövő elérésében.

Arany János: Magányban

Az óra lüktet lassu percegéssel,
Kimérve a megmérhetlen időt;
Ébren a honfigond viraszta mécsel,
Homlokra összébbr gyűjti a redőt.
Vajúdni meddig tart még e világnak?
Sors! óraműved oly irtóztató:
Hallom kerekid, amint egybevágna:
De nincs azokhoz számlap, mutató.
Jön, jön... egy istenkéz sem tartja vissza...
Mint mélybe indult sziklagörgeteg:
Élet? halál? átok, vagy áldás lesz? - Ah,
Ki mondja meg! ki élő mondja meg!
Vár tétován a nép, remegve bölcse,
Vakon előtte kétség és homály.
Idő! szakadna bár méhed gyümölcse...
Ne még, ne még – az istenért! – megállj.

*Oh mert tovább e kétség tűrhetetlen,
A kockarázás kínját érzenuk;
De nyújtanók a percet, míg vetetlen
A szörnyü csont, ha rajta mindenükn.
Egy lépés a gomolygó végtelenbe,
Holott örvényzik a lét, a halál:
És mi fogódzunk a hitvány jelenbe:
Tarts még egy kissé, gyöngö szalmaszál!
Még egy kevéssé... De mely kishitűség!
El, el! ne lássam e dúlt arcokat!
Ész, egybeforrt vágy, tiszta honfihűség,
Bátorságot nekünk mindez nem ad?*

*Megvert reménnyel induljunk csatába?
Hitben feladjuk már a diadalt?...
Nem, nem! Szivükn egy vértanú imába'
Megedzve, kezdjük a győzelmű dalt!
Az nem lehet, hogy milliók fohásza
Örökké visszamálljon rólad, ég!
És annyi vér - a szabadság kovásza -
Posvány maradjon, hol elönteték.
Támadni kell, mindig nagyobb körökben,
Életnek ott, hol a mártir-tetem
Magát kiforrija csendes földi rögben:
Légy hű, s bízzál jövődbe, nemzetem.
Nem mindig ember, aki sorsot intéz;
Gyakran a bölcs is eszköz, pusztá báb;
S midőn lefáradt az erőtelen kéz,
A végzet tengelye harsog tovább;
Csüggedve olykor hagyja lomha gépül
Magát sodorni az ember fia:
De majd, ha eszmél s öntudatra épül,
Feltűnik egy magasb hármónia.
És vissza nem foly az időnek árja,
Előre duzzad, feltarthatlanül;
Csak szélein marad veszteg hinárja,
S partján a holt-viz hátra kanyarül.
Bízvást!... mi benn vagyunk a fősodorban:
Veszhet közölünk még talán nem egy:
De szállva, ím, elsők között a sorban,
Vásznunk dagad, hajónk előre megy!*

Kerkovits Gábor

Bibliai rejtvény

Lorettói litánia

A májusi litánia gyönyörű képekkel, metaforákkal szólítja meg a Szűzanyát. Ezek a képek a kiválasztottságára, oltalmazó, segítő szerepére, és elsősorban istenanyaságára vonatkoznak. A sorszámozott képek melyik megszólítására utalnak a litániából?

1.

2.

3.

4.

5.

A megfejtést névvel ellátva íméiben (biaiforas@gmail.com) küldjék el június 7-ig! A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával.

Az előző szám helyes megfejtése: 1. *Krisztus feltámadta mind ő nagy kínjából; ezen mi is örüljünk, Krisztus legyen reményünk, kirelejszon.*

2. *Húsvéti szekvenca*

Én így gyúrok

Gondolatok a karantén idején

Gyerekkoromban nagymamám gyakran készített tésztát ebédre. Ámulva figyeltem, ahogy Busi dolgoz kezei liszt, tojás, só és víz elegyből pillanatok alatt hatalmas aranylós tésztakorongokat varázsolnak. Villámgyors metélés után belezuttyintotta a lobogó vízbe, s lett belőle krumpolis tészta, túrós csusza vagy káposztás cvekedli. És persze szilvalekváros derelye, mert ettől nő a legénynek az ereje.

Vagy a megunhatatlan mákos tészta.

Mi legyen az ebéd? Keztem kifogyni az ötletekből. Legyen túrós derelye! Legyen, de nem volt a fagyasztóban. Nem is szeretem anynyira a boltit, mert túl vastag a tésztája. Nekiálltam tésztát gyúrni. Lassan ráállt a kezem, felidéztem nagyanyám gyakorlott mozdulatait. Ráeszméltem, hogy nekem ez megy! A szilvalekváros és túrós barátfülék hamar elfogytak.

Meséltem anyunak, mekkora sikert aratott életem első derelyéje. Nem is olyan macerás elkészíteni, mint gondoltam. Hát, igen. Busi képes volt arra, hogy iskolából hazajövet, ha egyikünknek nem volt inyére az aznapi ebéd, amíg ledobtuk a táskát, átöltöztünk és kezét mostunk, összedobott egy mákos tésztát.

Vasárnapról csak leves maradt hétfőre. Mi legyen hozzá? Gondoltam egyet, begyúrtam egy adag tésztát. Mákos tészta lett belőle.

Puskás Nóra

Naptár

- A szentmise templomunkban a vészhelyzet idején szünetel. A Duna Televízióban minden vasárnap 9 órakor közvetítenek szentmisét, illetve a Kossuth Rádióban és a Katolikus Rádióban 10 órakor kezdődik a szentmisközvetítés. A Katolikus Rádióban hétköznap 7 órakor kezdődik a szentmise. Ezen kívül számos lehetőség van internet segítségével is bekapcsolódni a Szent Liturgiába, pl. a székesfehérvári Vasútvidék-Jó Pásztorplébániatemplom fél 10-es közvetítésébe <https://www.youtube.com/channel/UCwtMGtHcHLmMnPH-3c3tcaA> vagy az esztergomi ferenceseknél szintén fél 10-kor kezdődő szentmise-közvetítésbe: <https://www.youtube.com/channel/UCMkq5jMmo1g9vYNv0eXouog>
- A vészhelyzet elmúltával a szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik. A Gizella Otthon kápolnájában páros héten vasárnap este 19 órakor van szentmise, a páratlan vasárnapokon igeliturgia.
- Fogadóórák időpontjai: hétfő, kedd: sürgős ügyben, egyeztetve (**Telefon:** 30/351-6227, **Email:** p_szalai@yahoo.de), péntek: 16.00 – 17.30.
- Egyházi hozzájárulást csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001**.
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány számlaszáma: **10400463-50526774-83901001** (K&H Bank Zrt.).

Kérjük, rendelkezzen adója 1%-áról!

**A Magyar Katolikus Egyház
kód száma: 0011**

**A Biai Szent Anna Karitatív
Alapítvány száma: 18688973-1-13**

Készüljünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai – (húsvétvasárnap – húsvét 5. vasárnap)

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
Május 10.	ApCsel 6,1-7	1Pét 2,4-9	Jn 14,1-12
Május 17.	ApCsel 8,5-8	1Pét 3,15-18	Jn 14,15-21
Május 24.	ApCsel 1,1-11	Ef 1,17-23	Mt 28,16-20
Május 31.	ApCsel 2,1-11	1Kor 12,3b-7.12-13	Jn 20,19-23
Június 7.	Kiv 34,4b-6.8-9	2Kor 13,11-13	Jn 3,16-18
Június 14.	MTörv 8,2-3.14b-16a	1Kor 10,16-17	Jn 6,51-58

Felelős kiadó: a Biai Egyházközség Képviselő-testülete

E-mail: biaiforras@gmail.com • www.biaikatolikus.hu

Szerkesztőbizottság: Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Szalai Péter

Tördelés: Horváth Árpád • Sokszorosítás: Krónikás Bt.

Következő lapzárta: 2020. június 7.